

tilstrækkelig stærkt, men det kan vi muligvis kigge på.

Endelig lægger vi vægt på, at udvalget bliver sammensat, som også den konservative ordfører var inde på, sådan at alle berettigede parter er rimeligt repræsenteret, ikke mindst forbrugeres interesserne, og derfor vil jeg bede ministeren om at bekræfte, at han er indstillet på, at forbrugerinteresserne vil indgå med en stor og markant vægt i udvalgets arbejde.

Niels Højland (FP):

I de senere år har der været mange eksempler på, at forbrugerne føler sig vildledt, når de kommer i supermarkedet og skal købe produkterne, og det har været fuldt berettiget.

Og så kan man godt undre sig over, hvorfor det er jo i hvert fald, at de krav, man har stillet veterinærmæssigt både til den lille lokale slagter og til de små slagtehuse, man har haft landet over, har været så store og så strenge, at man har lukket de butikker og slagtehuse.

Det er en af årsagerne til, at forbrugerne ikke har andre steder at gå hen og købe produkterne end i det store supermarked eller i de store kæder, som har butikker rundt om. De har så været så gode til at pakke varerne ind og få dem til at se godt ud, uanset om det et godt eller et dårligt produkt, at forbrugerne virkelig føler sig narret og snydt gang på gang, fuldt berettiget.

Og derfor håber jeg selvfølgelig også, at det her forslag, som ministeren kommer med, når man laver det i snævert samarbejde med erhvervet, ikke bliver lavet så bureaukratisk, at det bliver for dyrt. For til syvende og sidst, som der også står, er det en frivillig ordning, og den skal finansieres af varerne, simpelt hen af forbrugerne, og det bliver dem, der kommer til at betale den merpris for varerne, og det tror jeg også man er villig til i mange tilfælde for at være sikker på at få et godt produkt.

Men kendsgerningen er i hvert fald, at de krav, der er stillet igennem de sidste mange år til de små slagterbutikker, der har været rundt om i byerne, og ligesådan til slagtehusene, har medført, at de faktisk er lukket over hele landet. Der er ikke nogen steder, man har et lille slagtehus efterhånden, der kører, eller en lille slagterbutik. Det er kun i de større supermarkeder eller andre steder, man kan hente det; så konkurrencen har ligget på et meget lille sted.

Og samtidig er der jo en hård konkurrence fødevarer-kæderne imellem, og det har så gjort, at

man tænker mest på at have noget fint papir at pakke varen ind i, så den ser godt og spiselig ud, med noget godt lys over køledisken, og at man kan tage den og så gå hen og betale ved kassen, hvor man før virkelig kunne spørge den lokale slagter: Hvad er det her for noget kød? og så få en god forklaring på det. Og så vidste man, det passede, når man fik den forklaring, og man blev ikke snydt. Blev man det, kunne man gå hen og sige: Det var altså ikke så godt.

Men sådan er det ikke mere, så derfor håber jeg, at det her forslag sammen med producenterne og detailhandelen kan blive et forslag, som kan give forbrugerne i hvert fald nogle bedre valgmuligheder og nogle bedre produkter på hylderne.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Når det drejer sig om fødevarer, så har vi efter min opfattelse det ideelle fødevarer-mærke i dag, og det er det økologiske statskontrollerede mærke.

Spørgsmålet er så, om der er brug for en mellemstation, sådan at forbrugerne også kan træffe et andet valg ud over det, der er almindeligt godkendt herhjemme, inden man træffer det økologiske valg.

Det er med de øjne, jeg mener man skal se, om der er brug for et ekstra fødevarer-kvalitets-mærke. Jeg mener, at for nogle af produkterne kan det være rimeligt nok at lave det, for man må se i øjnene, at den økologiske omstilling også kan foregå trinvis. Til gengæld vil jeg sige, at når man vurderer sådan et niveau, er det vigtigt, at man kan betragte det som det, jeg vil kalde økologiens forgård, det vil sige, at man ikke etablerer nogle anlæg eller indretninger, som skal laves voldsomt om for at tage det næste skridt til at lave en egentlig økologisk produktion.

Når man så kigger på det kvalitetsmærke, der er fremlagt her, vil jeg gerne sige, at der er mange gode ting i det. For det første bygger det på et entydigt regelsæt, som skal omfattes af alle de producenter, der går ind i det. Heri adskiller det sig fundamentalt fra det, der hedder integreret produktion inden for dansk landbrug, hvor der var nogle bløde formuleringer om lidt mere og lidt mindre, og det adskiller sig også grundlæggende fra Svanemærket, som er et fuldstændig uigennemskueligt vægtet pointsystem for de enkelte faktorer i forhold til hinanden, hvor man faktisk kan vægte nogle forhold og derigennem tillade sig at svine med andre forhold. Det er